

[Ministeren for handel, industri og søfart.] t; jeg så gerne både 200 000 og 300 000 t indført her til landet.

Det ærede medlem hr. Hauch antydede tilsidst, at hele sagen kunne være løst, hvis man lod hesteeksportørerne selv overtage briketterne. Jeg har kun været stillet overfor det forslag i een forbindelse med hensyn til denne forretning, nemlig da vi havde brændselsrationering; da blev der sagt: lad os selv overtage briketterne på den betingelse, at de falder udenfor rationeringen.

Nu ved jeg ikke, om man, efter at rationeringen er ophævet, stadig er interesseret i at overtage og selv distribuere briketterne, men hvis det er tilfældet, så er der her en mulighed. Jeg vil dog tro, at det ærede medlem hr. Hauch som medlem af partiet venstres landstingsgruppe vil være enig med mig i, at det naturlige og rimelige må være, at det bliver briketimportørerne, der gennemfører forretningen, hvis enighed kan opnås. Hvis enighed ikke kan opnås, må vi naturligvis vende tilbage til spørgsmålet om at lade hesteeksportørerne overtage og distribuere briketterne, såfremt de stadig er interesseret i det, efter at brændselsrationeringen er ophævet.

Hauch: Jeg kan sige til den højtærede handelsminister, at vi naturligvis ikke fra landbrugets og samfundets side i det hele taget er interesseret i at gribe ind i de normale handelsforhold, og derfor ville det naturlige være, at det blev brændselsfolkene, der distribuerede briketterne. Men når forholdet er det, at man ikke kan enes om, hvordan dette skal være, bør den højtærede handelsminister ikke stå i vejen for, at en sådan forretning kan gennemføres derved, at briketfolkene glider ud af billedet, når de ikke vil betale den pris for briketterne, som man mener svarer til det, disse briketter er værd ved distribueringen herhjemme under frie forhold for forretningslivet.

Jeg takker den højtærede handelsminister for den sidste bemærkning om, at dersom det skulle vise sig, at man ikke kan komme tilrette, skal ministeren ikke lægge sig i vejen for, at hestefolkene selv overtager briketterne. Hvis ministeren vil indtage det standpunkt i eftermiddag, tror jeg, jeg med bestemthed kan sige, at så bliver forretningen lavet, ganske simpelt.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): For at der ingen misforståelse skal opstå, tror jeg dog, jeg vil tilføje, at skulle briketforretningen blive gennemført på den måde, det ærede medlem hr. Hauch

nu tilsidst antydede — jeg forstod, at det ærede medlem hr. Hauch ikke ønskede, at det normale handelsled til syvende og sidst blev sat ud, han fandt, at det ikke er principielt ønskeligt, men det kunne blive nødvendigt —, så vil jeg næsten tro, at vi fra handelsministeriets side vil finde det rimeligt at sætte en maksimalpris på disse briketter, som svarer til, hvad de ville have kunnet købes for andre steder.

Hauch: Jeg takker den højtærede handelsminister for den sidste bemærkning, for der kom jo hestefoden frem. I det øjeblik den højtærede minister ikke kan få sin sag igennem på den måde, som han nu ønsker, vil han ikke vige tilbage for at fastsætte en maksimalpris, som eventuelt forhindrer gennemførelsen af denne forretning. Det viser jo, at dette kineseri, som den højtærede handelsminister ved skæbnens ugunst er tøjret fast i, er noget, man bør søge at få afskaffet snarest belejligt. Nu kommer den højtærede minister og siger, at han vil medvirke til, han vil hjælpe til, at denne forretning kan komme i stand, men han skal dog have sig frabedt, at det sker på en sådan måde, at han ikke får fingrene med i det ved fastsættelse af en maksimalpris. Den højtærede handelsminister tror efterhånden, at ingen forhold kan ordnes fornuftigt her i landet, uden at han har med det at gøre. Jeg kan trøste den højtærede minister med, at dersom han ville tage sine fingre væk fra noget af alt det meget, han sidder og fingerer med til daglig, så ville livet her i landet forme sig meget lettere, og ikke nok med det, det ville være meget bedre og mere praktisk for det danske samfund i det hele taget, for så ville det blive tilbud og efterspørgsel, det naturlige prisleje, der kom til at danne grundlag for den fremtidige udvikling.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Mit ønske om at blande mig i denne sag skriver sig ikke fra, at jeg ønsker at forhindre forretningen. Tværtimod, som jeg allerede har sagt, og som jeg også har vist ved tidligere forretninger, ønsker jeg absolut, at denne for landet fordelagtige forretning kan gennemføres. Det er heller ikke lyst til kineseri og i for sig heller ikke lyst til, at livet ikke skal forme sig let. Men det forholder sig nu engang på den måde, at jeg som handelsminister i kraft af love, som også partiet venstre har været med til at vedtage, har en forpligtelse til at varetage, at prisniveauet her i landet ikke bliver højere end højst nødvendigt. Det